

Jeff Wasserman Biografi - Kortversjon

Jeffrey Wasserman er en amerikansk eks-pat som er bosatt i Norge, hvor han jobber som låtskriver, multiinstrumentalist og artist. Wassermans kjærlighet til musikk begynte i en alder av 11 da han tok søsterens gitar, og som 15-åring var han student og lærer ved "The Guitar Workshop" på Long Islands North Shore. Wasserman møtte andre musikere, inkludert Jeff Davis og Jeff Warner, og spilte backupgitar mens han lærte hundrevis av felelåter på onsdagskvelder. Jean Ritchie og Frank Warner, som bodde i nærheten, inspirerte ham også i de første årene. I 1969 deltok han på Newport Folk Festival, hvor han hørte nye folkeartister som Joni Mitchell og James Taylor, og han lærte om den kommende Woodstock Music Festival i Bethel, NY. Wassermans musikalske filosofi er at god musikk ikke kan inneholde sjangre.

Under Vietnamkrigen forlot Wasserman USA en måned før sin 18-årsdag for å unngå å bli rekruttert. Han brukte 18 måneder på å haike i hele Europa og livnære seg som gatemusiker. Han returnerte til USA i 1973 etter at krigen var over. Som 19-åring vant han en lokal radiostasjons låtskrivingskonkurranse og optrådte som låtskriver og artist, og åpnet for Pink Andersen, Ry Cooder, Patrick Sky, Sam Chatman og The Balfa Brothers. Senere turnerte Wasserman med Jeff Davis og Jeff Warner som "The 3 Jeffs", og fremførte et bredt spekter av amerikanske folketradisjoner på folkeklubber, universiteter, kaffebarer, huskonserter og kontra-/firkantdanser over hele det østlige USA.

I 1974-75 besøkte Wasserman Norge på turné med bandet "Chicken-Am Good", hvor de holdt et årelangt opphold på en gård utenfor Haugesund, og inspirerte mange norske musikere med sin eklektiske blanding av Old-Timey, Jugband, Bluegrass, Blues, Celtic, Sea Shanties, felemelodier, originale sanger og romopera. Wasserman og bandet skiftet deretter navn til "Easy on the Tuba" og vant N.Y. Old Timey Music Contest i 1978, og støttet Lester Flatt.

Wasserman kom tilbake til Norge for å danne det nye gressbandet «Gone At Last», som var i spissen for akustisk countrymusikk i Skandinavia. Bandet turnerte mye, med opptil 200 reisedager i året i hele Skandinavia og USA. De åpnet for blant andre Emmy Lou Harris, Bill Monroe, The Seldom Scene, Ralph Stanley og The New Grass Revival. I 1985 ble Gone At Last nominert til en Spellemann (norsk Grammy) for sitt første album, og i 1987 spilte de inn sitt andre album, "Still Out There", som ble gitt ut i 1994 på grunn av plateselskapets konkurs. De turnerte Skandinavia med «The Band» for å støtte utgivelsen av albumet.

Wasserman er en multiinstrumentalist og en anerkjent låtskriver. Han har bodd i Norge siden 1983 og har skrevet tekster til megahits som "Alle trenger en venn" (Dance With A Stranger), "Tell Me Where You're Going" (Silje Nergaard), og "Moving Time" (Rita Eriksen og Delbert McClinton). Han har også samarbeidet med Adam Douglas, Didrik Solli-Tangen og Big Bang, blant dusinvis av andre. Han ble tildelt TONOs EDVARDpris for tekster i 2016.